

“...nu încetăm să ne rugăm pentru voi ...”

Coloseni 1:9

LA MULȚI ANI!

7 Aurica Bancea 25 Floarea Mircea - SM
11 Stana Păun - SA 27 Aneta Baidoc
12 Rodica Ghelan - SA 28 Diana Martonfi
Luminița Mureșan - IM Estera Tomoiaga
13 Florica Gornic
Ioan Popovici - SM
22 Estera Timocea - SM
22 Aurica Tamasescu-SS
23 Vali Tamazlicariu - SM

Notă: IM – lecea Mare; SA-Sânandrei; SM-Sânnicolau Mare; SS – Sânmartinu Sârbesc

Programul districtului Timișoara III

Dec	5	12	19	26
IM	Local	Local	Local	Teofil Brînzan
SA	Dan T.	Teofil Brînzan	Marius Ungur	Doru Ghelan
SM	Pavel Memete	Dan T.	Teofil Brînzan	Costel Robu
SS	Angelo T.	Hanus Sandu	Dan T.	Local
FB	Cosmin Popa	Teofil Brînzan	Local	Petre Dolga
CR	Local	Dan T.	Local	Local
PV	Teofil Brînzan	Local	Angelo T.	Local

Notă: IM – lecea Mare; SA – Sânnandrei; SM – Sânnicolau Mare; SS – Sânmartinu Sârbesc; CR – Cornești; PV – Petrovaselo.

PROGRAM decembrie 2020

Prezbiter de servicii: Cosmin Popa

Sabatul I (5 decembrie)

soarele apune la 16⁴⁹

Vineri, h 18	Teofil Brînzan	Diaconi: Popa P. Popa D. povestire copii: Alina Popa
Sabat, h 10	Teofil Brînzan	
Sabat, h 16	Petru Dolga	

Școala de Sabat, h 10: - instr. Coord.

Responsabil tehnic: Robert Popa

Sabatul II (12 decembrie)

soarele apune la 16⁴⁸

Vineri, h 18	Sandu Hanus	Diaconi: Leo B. Gabi B. povestire copii: Diana M.
Sabat, h 11	Cosmin Popa	
Sabat, h 16	Program tineret	

Școala de Sabat, h 10: Adina Morar - instr. Coord.

Responsabil tehnic: Edi Constantin

Sabatul III (19 decembrie)

soarele apune la 16⁵⁰

Vineri, h 18	Coman Mihai	Diaconi: Dorel A. Rodica A. povestire copii: Alina Popa
Sabat, h 11	Costel Trandafir	
Sabat, h 16	Ora medicală	

Școala de Sabat, h10: Lia Pavel - instr. Coord.

Responsabil tehnic: Robert Popa

Sabatul IV (26 decembrie)

soarele apune la 16⁵⁴

Vineri, h 18	Dolga Petru	Diaconi: Florin D. Cornelia D. povestire copii: Aneta Baidoc
Sabat, h 11	Alina Popa	
Sabat, h 16	Angelo Tămășescu	

Școala de Sabat, h10: Sandu Hanus- instr. Coord.

Responsabil tehnic: Edi Constantin

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

Program

pliant

Districtul Timișoara III
www.sperantatm.adventist.ro

DECEMBRIE 2020

Gândul lunii:

“Cu ocazia sărbătorilor, membrii noștri cheltuiesc mult pe cadouri și diverse atenții, care nu doar că nu sunt folositoare, dar adesea fac și rău... Dacă banii care se alocă de obicei acestor lucruri ar fi aduși în trezoreria misiunii, atunci misiunile noastre externe ar putea depăși dificultățile financiare... Cum ar fi mai nimerit să sărbătorim Crăciunul care se apropie, cum ne-am putea exprima mai bine recunoștința față de Dumnezeu pentru darul scumpului Său Fiu decât oferind daruri pentru a trimite în lumea întreagă veștile despre apropiata Sa revenire? — RH, 6 dec. 1887.

Info:

- 27 noiembrie – 5 dec. – Săptămâna de rugăciune
- 5 dec. – Dar pt. Săptămâna de rugăciune (colectă)
- 5 dec. – Sfânta Cina – Tm III
- 9 dec. – Ședință de comitet Tm III, ora 18:00

Pagina pastorului

Teofil Brînzan

Hristos, lumina lumii – pasaje selectate Cap. 60 – Legea noii împărății

Vremea paștelor se apropia și Isus S-a îndreptat din nou către Ierusalim. În inima Lui domnea pacea supunerii desăvârșite față de voia Tatălui; cu pasul grăbit, înainta spre locul jertfirii Sale. Dar pe ucenici i-a cuprins un simțământ tainic, de îndoială și teamă. Mântuitorul “mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburați și mergeau îngroziți după El”. HLL 547.1

Hristos i-a chemat din nou pe cei doisprezece în jurul Său și, mult mai clar decât oricând până atunci, le-a vorbit despre trădarea și suferințele Sale. “Iată”, a zis El, “că ne suim la Ierusalim și tot ce a fost scris prin prooroci despre Fiul omului se va împlini. Căci va fi dat în mâna neamurilor; Îl vor batjocori, Îl vor ocări, Îl vor scuipa; și, după ce-L vor bate cu nuiiele, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia.” Ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă pentru ei și nu pricepeau ce le spunea Isus.”HLL 547.2

Nu vestiseră ei cu puțin timp mai înainte, pretutindeni: “Împărăția cerului s-a apropiat?” Nu făgăduise chiar Hristos că mulți vor ședea cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția lui Dumnezeu? Nu făgăduise El tuturor celor ce renunțaseră la ceva pentru Numele Lui că urmau să primească însutit în viața aceasta și că vor avea parte de Împărăția Sa? Și nu dăduse El celor doisprezece făgăduința deosebită că vor avea un loc de mare cinste în Împărăția Sa — că aveau să stea pe tronuri și să judece cele douăsprezece seminții ale lui Israel? Chiar și acum spusese că toate lucrurile scrise în profeții cu privire la El aveau să se împlinească. Și nu au profetizat proorocii despre slava domniei lui Mesia? În lumina acestor gânduri, cuvintele Lui despre trădare, persecuție și moarte păreau vagi și întunecate. HLL 547.3

Ioan fiul lui Zebedei, fusese unul dintre primii doi ucenici care Îl urmaseră pe Isus. El și fratele său Iacov formaseră cea dintâi grupă care părăsise totul pentru a-L sluji. Ei își părăsiseră familia și prietenii cu bucurie, numai ca să poată fi împreună cu El; au umblat și au vorbit cu El; fuseseră cu El atât în intimitatea familiei, cât și în adunările publice. El le liniștise temerile, îi scăpase de primejdie, le alinase suferințele, îi mângâiasă în dureri și, plin de răbdare și bunătate, îi învățase până când inima lor părea înlănțuită de a Lui și, în căldura iubirii lor, doreau să fie cât mai aproape de El în Împărăția Sa. Ori de câte ori se iveau o ocazie, Ioan se așeza chiar lângă Mântuitorul său și Iacov dorea și el să fie onorat cu o legătură tot atât de strânsă. HLL 548.1

Și mama lor Îl urmase pe Hristos și de multe ori Îl slujise cu dărnicie din avutul ei. Cu iubire de mamă și plină de ambiție pentru fiii ei, ea dorea pentru aceștia locul cel mai onorat în noua Împărăție.

Mama a venit împreună cu fiii la Isus, cerând să le împlinească dorința inimii. “Ce voiți să vă fac?” i-a întrebat El. Mama a răspuns: “Poruncește ca în Împărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta”.

Isus S-a purtat blând cu ei și nu le-a muștrat egoismul, când căutau să fie așezați mai presus de frații lor. El le-a citit inimile și a cunoscut profunzimea atașamentului lor față de El. Iubirea lor nu era doar un sentiment omenesc; deși pervertită de egoismul naturii omenști prin care se manifesta, ea era o revărsare din izvorul iubirii Sale răscumpărătoare. El nu voia să mustre, ci să adâncească și să cruțe. El a zis: “Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat?” Ei și-au adus aminte de cuvintele Lui tainice, care arătau spre încercare și suferință, și totuși au răspuns plini de încredere: “Putem”. Ei ar fi socotit drept cea mai mare cinste să-și arate credințioșia, împărtășindu-se de toate câte trebuia să sufere Domnul lor. HLL 548.6

Cel mai aproape de Hristos va sta acela care pe pământ a fost pătruns cel mai mult de spiritul iubirii Sale pline de jertfire — iubirea care “nu se laudă, nu se umflă de mândrie ... nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău” (1 Cor. 13, 4-5) — iubire care îl îndeamnă pe ucenic, așa cum L-a îndemnat și pe Domnul nostru, să dea totul, să trăiască, să lucreze și să Se sacrifice, chiar până la moarte, pentru mântuirea omenirii. Spiritul acesta s-a manifestat în viața lui Pavel. El spunea: “Pentru mine, a trăi este Hristos”, deoarece viața lui descoperea oamenilor pe Hristos; “și a muri este un câștig” — câștig pentru Hristos; moartea însăși urma să dea pe față puterea harului Său și să adune suflete pentru El. “Hristos va fi proslăvit, cu îndrăzneală, în trupul meu”, a spus el, “fie prin viața mea, fie prin moartea mea.” (Filip 1, 21.20.)

Când cei zece au auzit cererea lui Iacov și a lui Ioan au fost foarte nemulțumiți. Locul cel mai de frunte în împărăție era tocmai ceea ce fiecare dintre ei căuta pentru sine și s-au supărat pentru că cei doi ucenici câștigaseră un aparent avantaj față de ei. HLL 549.4

Și când era gata ca să reînceapă cearta cu privire la cel care să fie socotit cel mai mare, Isus, chemându-i la Sine, le-a spus ucenicilor indignați: “Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire. Dar între voi să nu fie așa”.

Programul pastorului Teofil Brînzan

Dec.	7	14	21	28
Vs	Tim. III	Sân-andrei	Sân-martin	Sân-andrei
SD	Tim. III	Sân-andrei	Sân-nicolau	lecea Mare
S DM	Petro-vaselo	Fibis	Sân-nicolau	lecea Mare

Pastila de sănătate

Cooperarea divinului cu umanul

În lucrarea de vindecare, medicul trebuie să fie un împreună lucrător cu Hristos. Mântuitorul a îngrijit atât sufletul, cât și trupul. Evanghelia pe care a predicat-o a fost o solie de viață spirituală și vindecare fizică. Izbăvirea de păcat și tămăduirea bolii erau legate una de cealaltă. Exact aceeași lucrare este încredințată medicului creștin. El trebuie să se alăture lui Hristos atât pentru ușurarea nevoilor fizice, cât și spirituale ale semenilor lui. El trebuie să fie pentru cei bolnavi un mesager al îndurării, aducându-le un remediu și pentru trupul bolnav, și pentru sufletul suferind de păcat. DV 111.1

Hristos este Capul adevărat al slujitorilor medicinei. Ca Medic-șef, El stă lângă fiecare practicant temător de Dumnezeu, care lucrează pentru ușurarea suferinței umane. În timp ce medicul folosește remediile naturii pentru bolile fizice, el ar trebui să îndrepte atenția pacienților săi către Acela care poate ușura atât maladiile sufletului, cât și cele ale trupului. Ceea ce medicii nu pot decât să sprijine în ceea ce fac, Hristos duce la împlinire. Ei se străduiesc să ajute lucrarea naturală de vindecare; Însuși Hristos este vindecătorul. Medicul caută să păstreze viața; Hristos dăruiește viața.

În minunile Sale, Mântuitorul a dezvoltat puterea care este neîncetată la lucru în favoarea omului, pentru a-l susține și vindeca. Prin mijloacele naturale, Dumnezeu lucrează zi de zi, oră de oră, clipă de clipă, pentru a ne ține în viață, pentru a ne zidi și reface. Când oricare din părțile corpului suferă un accident, începe de îndată un proces de tămăduire; agenții naturali sunt puși la lucru pentru a restabili sănătatea. Însă puterea care lucrează prin acești agenți este puterea lui Dumnezeu. Toată puterea datătoare de viață este de la El. Când cineva își revine după o boală, Dumnezeu este Acela care îl reface. DV 112.1

Boala, suferința și moartea sunt lucrarea unei puteri opuse. Satana este nimitorul. Dumnezeu este reparatorul. DV 113.1

Cuvintele rostite către Israel sunt valabile astăzi pentru cei care își recapătă sănătatea corporală sau sufletească. “Eu sunt Domnul care te vindec.” (Exod 15, 26.) DV 113.2

Dorința pe care o are Dumnezeu pentru fiecare ființă omenească este exprimată prin cuvintele: “Preaiubitule, doresc ca în toate să-ți meargă bine și să fii sănătos, tot așa cum îi merge bine și sufletului tău.” (3 Ioan 2.) DV 113.3

El este Acela care “îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare.” (Ps 103,3.4.)

Când Hristos a vindecat, El i-a avertizat pe mulți dintre cei afectați: “Să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.” (Ioan 5, 14.) Cuvintele Mântuitorului: “Veniți la Mine ... și Eu vă voi da odihnă.” (Mat 11,28.) sunt o rețetă pentru vindecarea suferințelor fizice, mintale și spirituale. . Deși oamenii și-au provocat suferința prin propria lor purtare greșită, El îi privește cu milă. În El, ei pot găsi ajutor. Domnul Hristos va face lucruri mari pentru cei care se încred în El. DV 115.4